

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

ΙΓ'.

(Τι άπαντούν οι δεσποινίδες μας, πώς τόν όνειρεύονται και πώς τόν θέλουν)

'Η δὲς ΑΓΝΗ ΡΟΥΣΠΟΛΙ μᾶς γράφει :
 «Κύριε Διευθυντά,
 Σύμφωνα με τή γνώμη μου, ο Ιδα-
 νικός σύζυγος πρέπει να εἶνε πολύ πλούσιος και να μᾶς ἀρίνη
 ψυχες να ζῶμε τή ζωή μας.
 Ἐπομένως, ο καλύτερος γάμος θά ἔχη ὡς γνωρίσματα τὸν
 πλοῦτον, τὴν ἑλευθερίαν και, φυσικά, τὴν ευγένειαν και τούς
 καλούς τρόπους ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Ἄγνη Ρούσπολι»

νή μας ἐποχὴν. 2) "Χλι συνικέσια ἀπ' τὰ ὅποια πολλάκις προκύπτει ἡ τυπική και ἀναγκαστική συζυγική ζωή, οὔτε πάλιν πλοῦτη και περιττές ἐπιθεσεις, ἀλλὰ μιά εὐκρινὴς ἀγάπη και συμπάθεια συντείνουν γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ γάμου. Ὅταν ἡ γυναίκα και ὁ ἄνδρας ζοῦν ἀγαπημένοι, χωρὶς ἀντιζηλίας, ὅταν ζοῦν σ' ἕνα περιβάλλον ἡσυχου και ἁρμονικό, προσπαθώντας ὅπως φανοῦν χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν, εἶτε αὐτοὶ εἶτε τὰ τέκνα των, τί περισσότερο θέλουν γιὰ νὰ εἶνε εὐτυχεῖς; Τί ἄλλο περισσότερο γιὰ ἕνα εὐτυχῆ γάμον:
 Μεθ' ὑπολήψεως Βασιλικῆ Παπαλοῖζου»

'Η δὲς ΔΟΡΕΑΑΤ' Κ... (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό μου «Μπουκέτο»,

Τόσα χρόνια τακτική σου ἀναγνώστρια, δὲν μπόρεσα παρὰ να λάθω μέρος κι' ἐγὼ στὸν πρωτότυπο διαγωνισμό σου, λέγοντας τὴν ταπεινὴ μου γνώμη γιὰ τὸν ἰδανικό σύζυγο.
 Ὅπως ὄλα τὰ κορίτσια, ονειρεύομαι κι' ἐγὼ τὸν πρίγκηπά μου: Ὁμορφο, πλούσιο κτλ. Ὅλα αὐτὰ ἕως, ἀγαπῆτό μου «Μπουκέτο» εἶνε ὄνειρα και ὄνειρα θὰ μενουν, δὲν θὰ πάρω παρὰ μόνο ἐκεῖνον ποῦ θὰ ἀγαπήσω. Καὶ τότε, δὲν θὰ κυττάζω εἰς ἐνε μελαγχρινός, ὅπως τὸν ἀνειρεύομαι, κι' ἂν ἔχη ὄλα τὰ χαρίσματα ποῦ ἤθελα. Θὰ τὰ παραβλέψω ὄλα και θ' ἀκούσω τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς μου. Ἄρα ο ἰδανικός σύζυγος γιὰ μένα δὲν εἶνε παρὰ ὁ ἀγαπημένος μου! Κι' ἄς ἦν ἄλλο, ὅτι ἀνειρεύομαι σ' αὐτόν.
 Μὲ ἐκτίμησι και ἀγάπη
 Λορελάι Κ...»

'Η δὲς Α. Γ. (συννική Κοκκάκι), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό μου «Μπουκέτο». Ἐδιάθασα στὶς σελίδες σου τὴν ἐρώτησι ποῦ κάνεις στὶς νεαρὲς ἀναγνώστριές σου κι' ἐπειδὴ εἶμαι κι' ἐγὼ μιά ἀπ' αὐτές, σοῦ γράφω και τὴ δική μου γνώμη: Ὁ ἰδανικός σύζυγος, ὁ ὁποῖος πρόκειται να συνδεθῆ μ' ἐμέ, ἐπιθυμῶ να εἶνε με γουρὰ μαλλιά, μὲ ὄραια γαλανὰ μάτια, με σῶμα ἀθλητικό και ὕψος ἐπιθλητικό, να ἔχη ὄρατες γνώμες, να εἶνε πιστός σ' ἐμένα, να εἶνε σταθερός στὶς πράξεις του κι' ὄχι ἀνιστόρητος, να τοῦ ἀρέσουν τὰ σπὸρ και πιὸ πολὺ ἀπ' ὄλα να εἶνε φιλαλήθης. Πλοῦτη δὲν ζητῶ, τέτοιον ἀνδρούλη ἐγὼ ποθῶ.
 Α. Γ.»

'Η δὲς ΜΑΙΡΗ ΚΑΣΤΡΙΩΤΟΥ (Ἀθήνα-Θησσίον), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό «Μπουκέτο»,

Πόσο δυσκόλη στιγμή εἶνε γιὰ ἕνα κορίτσι ὅταν τῆς κάνουν τὴν ἐρώτησι γιὰ τὸν ἰδανικό σύζυγό της. Δὲν λέω, σὲ κάθε μιά γεννιά σχετικῶς ἕνας πόθος κρυφός, ἀνεξήγητος. Ἄλλες τὸν φαντάζονται ἕναν ὄρατον νέον, ποῦ θὰ ἔλθῃ μιά ἡμέρα να τὴν ἑλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιθλιψὴ τῶν γονεῶν της κι' ἄλλες θέλουν πλοῦτη. Εἶνε να μὴν εἶμαι με τὸ μέρος τους; Ποιὰ δύναμι εἶνε ἰσχυρότερη ἀπ' αὐτὸ πὸς χρῆμα και τὴ δόξα; Τὸ χρῆμα εἶνε ἡ μόνη κινητήρια δύναμις. Μ' αὐτὸ ὄρασκεσι πάντα ψηλότερα ἀπ' τούς ἄλλους, σὲ σέβονται και σὲ ἐκτιμοῦν. Μὲ πὸς-ση λαχτῆρα λοιπὸν περιμένω κι' ἐγὼ τὸ πριγκηπόπουλο τῶν ὀνείρων μου, ποῦ θὰ ἔλθῃ με ἀγέροχο τὸ παράστημα να με πάρῃ ἀπὸ τὰ ὄλαγα πλοῦτη μου! Τὸν θέλω ἐπιθλητικό, αὐταρχικό, πολὺ-πολὺ ὄμορφο. Να ὄρῃ τὴν γυναίκα του, χωρὶς βέβαια να τὴν κατατῆναι και ὑπερέτριά του, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ με τὰ πλοῦτη της θὰ μπορούσε γὰ διέτασσε τούς ἄλλους. Μοῦ φαίνεται πὸς δὲν θὰ συνδεθῆ τὸ ἴδιο και σὲ ἕναν ὄμορφο πτωχό, ποῦ μετὰ τὸ γάμο δὲν θὰ μπορούσε να προσφέρει στὴν ἀγαπημένη του γυναικουκία ἄλλο τίποτε παρὰ τὴν ὄμορφιά του, ποῦ δὲν χρησιμοποιεῖ πείσι, κ' ἔτσι ἡ γκρίνια και ἡ δυσκολία θὰ βασίλευαν καθημερινῶς στὸ σπίτι τους.
 Δὲν εἶμαι λοιπὸν πιὸ κερδισμένη ὄνειροπολῶντας πλοῦσιον τὸν ἰδανικό μου σύζυγον; Εἶθε ἡ φαντασία μου να πραγματοποιηθῆ.
 Μὲ ἐκτίμησι
 Μαίρη Καστριώτου»

'Η δὲς Η. Β. Α. (Πειραιεύς), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό μου «Μπουκέτο». Ἡ ἀπάντησις μου εἶνε ἀπλή, εἶνε ἀκριβῆς, ὅπως τὴν αἰσθάνομαι, χωρὶς ὑποκρισία. ἤθελα ἕναν ἄνδρα ποῦ να με ἐκτιμᾶ και να με ἀγαπᾶ. ἕναν ἄνδρα ποῦ να τὸν σέβομαι και να τὸν ἀγαπῶ συγχρόνως, ἕναν ἄνδρα με λεπτά, εὐγενικά αἰσθηματα, τέλος ἕναν ἄνδρα ποῦ να μπορῆ να με νοιώσῃ. Κρίνω πὸς ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ σπληρίζεται ἔπάνω σὲ μιά ἀμοιβαία ἐκτίμησι, ἕναν ἀμοιβαῖο σεβασμό, σὲ μιά ἀμοιβαῖα εὐκρινὴ ἀγάπη. Μὲ ἐκτίμησι Η.Β.Α.»

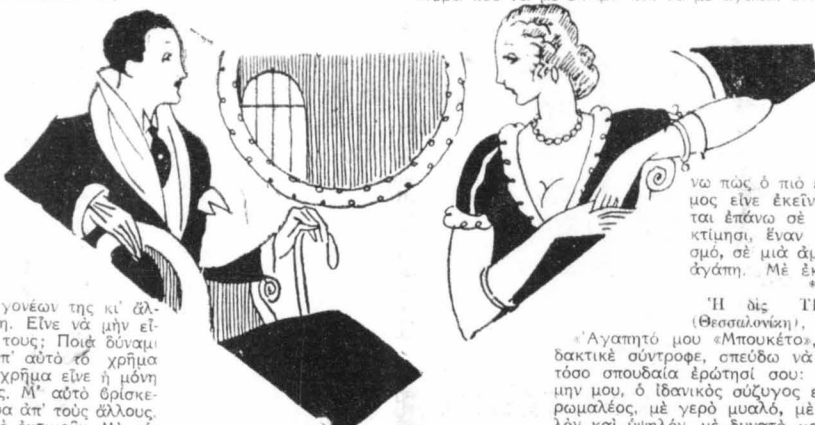
'Η δὲς ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΛΟΪΖΟΥ (Κάτρον), μᾶς ἀπαντᾶ :

Ἄγαπῆτό μου «Μπουκέτο». Ἡ ἐρωτήσεις σας σχετικῶς με τὸν ἰδανικό σύζυγον, μελονόντι φαίνονται εὐκόλες εἶνε ἀρκετὰ δύσκολες. Ἐντούτοις, με τὴν μικρὰν μου πείραν, ἀπαντῶ με τὰς ὄλας πατὰς γραμματῆς: 1) Ὁ διὰ τῆς ἐργασίας του ζῶν ἄνετος, ὁ με εὐγενὴ αἰσθηματα και μετριὰς ἔστω γνώσεις, ὁ φίλεργος και ὄλης στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης και θεοσεβούμενος, ἄς ἦτο δι' ἐμὲ τοιχαριστὸν ὁ πλέον ἰδωδῆς σύζυγος, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς σπατίζει εἰς τὴν σημερι-

'Η δὲς ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ (Θεσσαλονίκη), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό μου «Μπουκέτο», τερπνὴ και διδακτικὴ σύντροφος, ἐπέυδα νὰ ἀπαντήσω στὴν τόσο σπουδαία ἐρώτησι σου: Κατὰ τὴν γνώμη μου, ὁ ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἕνας ἄνδρας ρομαλέος, με γερὸ μυαλό, με χαρακτηριστὰ καλὸν και ὄψηλόν, με δυνατὸ κορμί, ἐπὶ τέλους, πὸς να σὰς τὸ ἐπιπὸ, ἔ' λοιπὸν, ἕναν γιγαντα ποῦ κάτω. Ὅσο γιὰ χρῆματα, δὲν εἶνε ἀνάγκη να ἔχη...ἀς εἶνε καλὰ ἡ σακκοῦλα τοῦ μπαμπά του. Να λοιπὸν, πὸς φαντάζομαι τὸν ἰδανικό σύζυγο (ἀφρενωπό και ὄχι γυναικεῖο), δηλ. να εἶνε ὅπως σὰς τὸν περιγγραφέα και ὄς με μεταχειρίζεται σὰν σκλάβο τὸν ἐν ἀνάγκῃ.
 Μὲ εὐκρινεία και ἀγάπη Δις Τριαντάφυλλον»

'Η δὲς ΚΛΕΙΩ ΤΖΕΚΑΚΗ (Ἠράκλειον Κρήτης), μᾶς γράφει :
 «Ἀγαπῆτό «Μπουκέτο». Ἐδιάθασα τὸν διαγωνισμό ποῦ προκηρύσσεις και γράφω κι' ἐγὼ τὴν γνώμη μου: Ἰδανικός, κατὰ τὴν γνώμη μου σύζυγος, εἶνε μόνον ἐκεῖνος ποῦ ἀγαπᾶ με. Ἐπίσης ὁ πιὸ εὐτυχισμένος, κατὰ τὴν γνώμη μου γάμος, εἶνε ἐκεῖνος ποῦ οἱ σύζυγοι ἀγαπᾶται και ζῆ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Τότε μόνον ὁ γάμος εἶνε εὐτυχισμένος. Γιατὶ; Διότι τὰ ἐλαττώματα τὰ ὀλέπουμε ὡς προτερήματα σὲ ἀγαπώμενον πρόσωπον.
 Μὲ ἐκτίμησιν Κλειὼ Τζεκάκη»

'Η δὲς Ζ. Σ. (Μεσολόγγιον), ἀπαντᾶ :
 «Ἀγαπῆτό «Μπουκέτο». Δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σὰς ἐκφράσω τὰ συγχαρητήρια μου γιὰ τὸν πρωτότυπο πράγματι διαγωνισμό σας: Ἐπίσης εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος; Θέλετε λοιπὸν να σὰς ἀνοίξῃ τὴν καρδιά μου και να σὰς πῶ τὸ μυστικό μου; Ναι, θὰ σὰς τὸ πῶ, ἀλλὰ θὰ σὰς παρακαλέσω να με κρίνετε ἐπιεικῶς και ὄχι ὅπως σιωθῆτε σείς οἱ ἄνδρες να μᾶς κρίνετε πάντα αὐστηρὰ. Ἐκεῖνος ποῦ θὰ μ' ἀγαπήσῃ μ' ὄλη του τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς και θὰ τὸν ἀγαθῶς κ' ἐγὼ ἀκόμη περισσότερο, αὐτός

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο μικρός Μπέμπης είχε ένα παιδί—δύο βλατάκια—δύο παιδιά άλλωστε—που θέλει να τα ξέρη όλα. "Έτσι, όταν το έβλεπα να κρατάει συντροφιά σ' έναν επισκέπτη του σπιτιού, ή πρώτη του δουλειά ήταν να τον ρωτήσει, μόλις τον έβλεπα να βγαίνει το κάπello του, γιατί στο κεφάλι του δεν υπάρχουν μαλλιά."

—Δεν έχω μαλλιά στο κεφάλι, Μπέμπη, του έξηγησε ο επισκέπτης γελαστά, διότι εργάζομαι πολύ διανοητικά. Το μυαλό μου είναι πάντα απασχολημένο με τις δουλειές μου κι' έτσι η σκέψις εμποδίζει τον ανάπτυξη των μαλλιών μου.

—Α! ξεφάνισες τότε θριαμβευτικά ο μικρός. Γι' αυτό ή μαμά δεν βγάζει μουστάκια;...

"Ένας φιλόγυρος ιδιοκτήτης πολλών σπιτιών, μάζευε τα νοίκια του σε μία θραυρη συνεισία του Λονδίνου, όταν στάσκαλοπάτια ενός σπιτιού του συνάντησε ένα χαμίνι που τον παρατηρούσε περίεργα.

Ο ιδιοκτήτης τότε σταμάτησε κι' άρχισε να ψάχνει τις τσέπες του, μονολογώντας:

—Νά δούμε, μικρέ, τι έχουμε να σου δώσουμε και σένα.

Σε λίγο έβγαλε από την τσέπη του πανταλονιού του μία καραμέλλα της μέντας και δίνοντας την στο παιδάκι, έπροσέβα:

—Και τώρα, τι θα την κάνης, φίλε μου;

Το χαμίνι κούταζε για μία στιγμή την καραμέλλα και κατόπιν του άπάντησε με σοβασότητα:

—Θά την πλώσω!

Ο θηριοδαμαστής ενός ίπποδρομιού είχε άρωσθησει. Η γυναίκα του πήγε στον διευθυντή του ίπποδρομιού κι' άφου του άνακοίνωσε την άρωσθησία του συζύγου της, του έδήλωσε ότι μπορούσε κάλλιστα να τον άναπλήρωση εκείνη στο νομείο του.

—Μά έχετε καθολού πείρα της δουλειάς αυτής, την ρώτησε με άμφιβολία ο διευθυντής του τσίρκου.

—Άκριβως στη δουλειά αυτή, του άπάντησε η γυναίκα του θηριοδαμαστή, δεν έχω καμμία πείρα... Άλλα όλα τα θηρία δεν κάθονται σοβίζα μπρός στον άντρα μου!

—Βεβαίωτατα.

—Τότε, λοιπόν, πρέπει να δήςτε πώς κάθεται ο άντρας μου; μπροστά ού μένα!...

"Ένας νέος από πλούσια οικογένεια άρραβωνιάστηκε μ' έναν άστέρα του Χόλλυγουντ, ο όποιος ήταν περισσότερο γνωστός για τα έρωτικά του σκάνδαλα, παρά για το ταλέντο του.

Όταν ο νέος αυτός άνακοίνωσε το γεγονός των άρραβωνιών του στην οικογένειά του, οι γονείς του τού έφεραν άντιρρήσεις. Ο πατέρας του μάλιστα τον άπειλησε ότι θά του έκοψε την έπιχορηγία του αν έξακολουθούσε να έχη σχέσεις με την ήθοποιό του κινηματογράφου.

Ο έρωτευμένος νέος πήρε στα σοβαρά την πατρική άπειλή και άποφάσισε, με την συγκατάθεση φυσικά των γονέων του, να στείλη τον μεγαλύτερο άδελφό του στην ήθοποιό για να της πη τι συνέβη και να της προτείνει μία χρηματική άποζημίωση.

Ο άδελφός του παρουσιάστηκε πράγματι στην ήθοποιό και της άνεκίνωσε την άποφασι ποچه λάθει ο άρραβωνιαστικός της. Έκείνη στην άρχή διαμαρτυρήθηκε για την άνανηρ συμπεριφορά τού άρραβωνιαστικού της, άλλα κατόπιν έδότηκε την λύσι αυτή ύπολογίζοντας ότι η χρηματική άποζημίωση που θά της έβδιναν για την συγκατάθεση της στην διάλυση των άρραβωνιών, θά ήταν άρκετά μεγάλη.

Ο άδελφός τότε τού άρραβωνιαστικού της ύπόγραψε ένα τσέκ και της τάδωσε. Έκείνη, άφου πήρε το τσέκ και το έρριξε μές στην τσάντα της, πλησίασε κατόπιν τού γραφείου της, πήρε από εκεί πάνω ένα σωρό φωτογραφίες θαυμαστών της και δέχοντάς τις στο νό, του έειπε:

—Δεν μου λέτε, σάς παρακαλώ, ποιος άπ' όλους αούτους, είναι ο άδελφός σας;

θα είναι για μένα τέλειος. Όταν αγαπούμε πραγματικό ένα πρόσωπο, δεν θέλουμε τα έλαττώματά του και έπομένως το θέλουμε τέλειο. Έπειδή όμως της σημερινής έποχης, αυτό που ζήτα είναι πολύ δύσκολο, δεν άποκλείω και τον εκ συνεισκόσιου γάμο, όποτε είμαι ύποχρεωμένη να σάς πώ στην περίπτωση αυτή ποίν θεωρώ ίδανικό σύζυγο. Έκείνος που θά μπορούσε να με νοιώσει (πόσο δύσκολο είναι να νοιώσει ο άνδρας της γυναίκα!) και να έκτιμη της ευτυχίας που θά του χάρισα καθ' όλο το διάστημα της συνωίωσής μας, θά είναι για μένα όλο ο ίδανικός σύζυγος. Έχω όμως και μερικές άξιώσεις. Θέλω πρώτα άπ' όλα να ξεύρη τά καθήκοντά του, καθώς κ' έγώ τά δικά μου, γιατί η έπίγνώσι των καθήκόνων είναι ο σπουδαιότερος παράγον της συζυγικής άρμονίας. Νά είναι ευγενής σταός πρόπος και τά άισθήματα, να έχη μόρφωσι, αν όχι μεγαλειέταν, τουλάχιστον ίση με την ίδικήν μου, να είναι μεγαλειότερος μου κατά 5—10 χρόνια, όχι περισσότερο, γιατί η μεγάλη διαφορά ήλικίας συνεπάγεται και την διαφοράν άντιλήψεων, όποτε είναι δύσκολος η συνωίωσις. Αν θά είναι πλούσιος ή πτωχός, πού είναι άδιαφορό, άρκει να μη είναι πτωχός εις το πνεύμα. Όχι—προς Θεού!—μακάριοι οι πτωχοί το πνεύμα! Έπίσης άδιαφορό αν θά είναι ώρας ή άσχημος στο πρόσωπο, θέλω μόνο να είναι ώρας στην ψυχή. Και η τελευταία μου άξιωση να μην είναι πολύ κοντός γιατί είμαι ύψηλή.

Με έκτίμησι Ζ. Σ.

Η δης ΜΠΙΑΝΚΑ μās γράφει :

«Ξαπλωμένη στην άναπαυτική πολυθρόνα μου, όνειροπολώ...Δεν ύνειροπολώ κανένα όμως τύπο, πού να μ' άρέση. Σκέπτομαι με χαρά, έκείνον που θ' αγαπήσω. Έκείνος που θάρρη κοντά μου, για να πάρουμε μαζί ένα μονοπάτι γεμάτο κακοτιπίες. Δεν τον θέλω ούτε μελαγχρονό, ούτε ξανθό, άρκει να είναι ένας άνδρας. Θά τον αγαπήσω δυνατά, τόσο δυνατά, πού θά τον κάνω να με νοιώσει. Το άκαθερό μονοπάτι πού θά διατρέξουμε, θά το στρώσω με λουλουδία. Δεν χρειάζεται να νάνε καλός, θά τον κάνω έγώ τέτοιο. Ούτε τρυφερός, γιατί κοντά μου, με λιχίταρα θά γυρερή το χάδι. Θά είμαι κοντά του για να θγάδω τις μαύρες σκέψεις πού θά κυκλώνουν την κεφαλή του της λυπημένη. Το παρελθόν, όσο ύποπτο κι' αν ήταν, θά φαητή για πάντα. Το παρόν και το μέλλον, μιά λουλουδιένια άλυσίδα που θά μās δένη σιδιτά στην ευτυχία. Όποιος κι' αν είναι κακός ή καλός, θίσιος ή ήλιος, δεν μ' ένδιαφέρει. Για μένα θά είναι τέλειος. Τα μάτια μου δεν θά δακρύνουν ποτέ και η ψυχή του δεν θα νοιώσει ποτέ την λύπη, γιατί έγώ, πιστή συντρόφισσά του άγρυπνη, θά μένω για να γλυκάνω τις πικραμένες του στιγμές. Έναν άνδρα μόνο θ' αγαπήσω... Τι σημασία έχει αν είναι καλός ή κακός; Στη καρδιά μου θά είναι κυρίαρχος, στα μάτια μου βασιλιάς... Η ζωή μας, ένα γλυκό τραγούδι. Τι νομίζετε για μία τέτοια φωνή;»

Μπιάνκα»

Η δης ΚΑΙΤΗ Γ. ΜΑΝΙΑΤΗ (Άθήνα—Δουρογιάτι), μās γράφει :

«Ο ίδανικότερος σύζυγος θά είναι εκείνος πού θά αγαπήσω. Ευτυχισμένο το γάμο μου θά θεωρώ, όταν ο σύζυγός μου με αγαπά, έχη καλή σείρα, άποτήγω καλά παιδιά, και το ύπομυδαίωτερον, όταν με αγαπά και ή πεθερά μου.

Κατ' η Γ. Μανιάτη»

Η δης Χ. Α. Ε. (Άθήνα—Παγκράτι), μās γράφει :

«Μπουκέτο μου. Σου στέλνω κι' έγώ την γνώμην μου περί τού ίδανικού συζύγου. Ίδανικός σύζυγος για μένα θά είναι ο άνδρας που θά με πάρη, δεν μπορώ δε να σάς γράψω τον θέλω έτσι ή άλλοιώς και κατόπιν «φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο». Λοιπόν αν κι' αυτός ως άνθρωπος έχη τά έλαττώματά του, έδω χρειάζεται η γυναίκα να ξέρη να πατήση το κουμπι... και όλα σιάζουν. Δυστυχώς, ευτυχισμένο γάμο μη ζήητε στον κόσμο, τη στιγμή που στον Παρά-

δεισο την καμένη την Έβα δεν τον άντρούλη της δεν τους άφησαν να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Χ. Α. Ε.»

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Όπως εις σειράν φύλλων έγγραψαμε, εκ των άπαντήσεων των άναγνωστριών μας στο έρώτημα του «Μπουκέτου»: ΓΕΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θά βραβευθώ η πέντε έπιτυχέστερες. Η 1η έπιτυχής άπάντησις θά πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Ευρωπαϊκό), άξίας 400 δραχμών, και τό δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στο Κομμωτήριο του κ. Χαμνράκη. Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, άξίας 175 δραχμών και ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΙ, εκ του κ. Χαμνράκη. Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Ευρωπαϊκής), άξίας 150 δραχμών. Η 4η θά δικαιοϋται έπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν στο Κομμωτήριο του κ. Χαμνράκη. Καί η 5η θά πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Έπίσης θά δημοσιευθώ η φωτογραφία των Δίδων πού θά βραβευθώ.

Παρακαλούμε έπίσης τάς αγαπητές άναγνωστριάς μας όπως άπαντούν σαφώς, όχι πολύ έκτενώς, και όπως καθαρογράφου. Τέλος, τά παρακαλούμε όπως σημειώσουν στη γωνία του φακέλλου της άποτήγής των τη λέξι: ΚΑΜΠΑΝΙΑ. Γράφατε επί της μιάς πλευράς του χάρτου.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβήσι στην «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τίς άπαντήσεις των νεαρών κυριών για την ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. Άρχισαν δημοσιεύμενες από του φύλλου των Χριστουγέννων